

Sygn. akt I CSK 1016/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku Gminy Miasto [...]
przy uczestnictwie G. B.
o wpis hipoteki przymusowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w R. oddalił apelację uczestnika G. B. od dokonanego przez Sąd Rejonowy w R. w dniu 16 września 2013 r. wpisu hipoteki przymusowej w kwocie 96 501 zł na nieruchomości uczestnika, jako zabezpieczenia zobowiązania wnioskodawcy - Gminy Miasta [...] z tytułu podatku od nieruchomości za 2012 r.

Sąd Okręgowy uznał, że dokonany wpis jest prawidłowy, jego podstawę stanowi decyzja Prezydenta Miasta [...] ustalająca wysokość ciążącego na uczestniku podatku od nieruchomości za rok 2012 r. w kwocie 64 334 zł. Ponieważ suma hipoteki nie może przewyższać 150% sumy wierzytelności i świadczeń ubocznych wynikających z dokumentu stanowiącego podstawę wpisu, prawidłowe było ustanowienie hipoteki w wysokości 96 501 zł.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie art. 100 oraz 100¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.) oraz art. 35 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (jedn. tekst Dz.U. z 2015 r., poz. 613).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to znaczy oczywistą zasadność wniesionej przez siebie skargi.

W ocenie skarżącego Sąd drugiej instancji niesłusznie oddalił jego apelację przyjmując wbrew postanowieniom art. 100 oraz 100¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece, jak również wbrew art. 35 ordynacji podatkowej, że możliwe było ustanowienie hipoteki przymusowej w wysokości 96 501 zł, na podstawie decyzji Prezydenta Miasta [...] z 22 lutego 2012 r. – [...] w której ustalono wysokość podatku od nieruchomości uczestnika na kwotę 64 334 zł.

Przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, zachodzi w razie wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego i ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego o ile nie spowodowało wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793).

Tego rodzaju argumentów, przekonujących z narzucającą się siłą, że skarga rokuje duże szanse na jej uwzględnienie, uczestnik nie przytoczył. Oczywistą zasadność swojej skargi łączy z zarzutem naruszenia art. 100 oraz 100¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece, jak również art. 35 ordynacji podatkowej polegającym jego zdaniem na niezasadnym dokonaniu wpisu hipoteki na sumę wyższą niż wynika z przedłożonej przez wnioskodawcę decyzji. Przede wszystkim żaden z powołanych przez skarżącego przepisów nie dotyczy zależności pomiędzy wysokością wpisanej sumy hipoteki a wysokością zabezpieczanej wierzytelności. Art. 100 u.k.w.h. normuje obowiązki wierzyciela po wygaśnięciu hipoteki, zaś art. 100¹ u.k.w.h. normuje ustawowe prawo zastawu wierzycieli hipotecznych użytkownika wieczystego. Z kolei art. 35 ordynacji podatkowej precyzuje sposób powstania i podstawy wpisu hipoteki przymusowej do księgi wieczystej. Zagadnienia poruszanego przez uczestnika dotyczą art. 110 i art. 110¹ u.k.w.h., które jednak nie zostały powołane w skardze, wobec czego nie mogą stanowić

przedmiotu oceny. Nawet jednak gdyby uznać, że nastąpiła oczywista omyłka w oznaczaniu naruszonych przepisów, to i tak - w sytuacji, kiedy zastosowane przez Sąd Okręgowy przepisy umożliwiają zabezpieczenie wierzytelności do 150% sumy wierzytelności i świadczeń ubocznych - nie można dopatrzeć się ich oczywistego naruszenia przez ustanowienie hipoteki odpowiadającej 150% ustalonej w decyzji należności podatkowej.

Z tych przyczyn przesłanka oczywistej zasadności skargi nie została wykazana. Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przesądu (art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).